

~ АНАЛІЗ, АУДИТ, ОБЛІК ТА ОПОДАТКУВАННЯ ~

УДК 330.534:311

DOI:10.32680/2409-9260-2022-8-297-17-24

**МОДЕЛЮВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ ПРОПОРЦІЙ
РОЗПОДІЛУ ДОХОДІВ НЕФІНАНСОВИХ КОРПОРАЦІЙ**

Милашко О. Г., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри статистики, Одеський національний економічний університет, м. Одеса, Україна
e-mail: mylashko@ukr.net
ORCID:0000-0002-7963-4318

***Анотація.** У статті висвітлено питання оптимізації процесу формування доходів нефінансових корпорацій України від етапу їх утворення до використання. Мета дослідження полягає у розробці моделей оптимальних співвідношень певних елементів доходів нефінансових корпорацій, що беруть участь у їхньому русі від етапу утворення до використання. За допомогою статистичних методів аналізу доведено неефективність процесів перерозподілу доходів сектору, внаслідок чого основному виробнику товарів і послуг у суспільстві бракує власних коштів для здійснення операцій з активами. Запропоновано моделі розрахунку співвідношень окремих типів доходів, що дозволяють виявити резерви їх зростання. Обґрунтовано можливість у якості еталонних значень співвідношень використовувати відповідні коефіцієнти, розраховані для нефінансових корпорацій Німеччини. За результатом проведеного дослідження зроблено висновки, що пошук резервів зростання доходів має здійснюватися насамперед на стадіях їх виробництва, розподілу первинного доходу та вторинного розподілу доходу.*

***Ключові слова:** нефінансові корпорації, валова додана вартість, проміжне споживання, валовий прибуток, сальдо первинних доходів, наявний дохід, кредитування, запозичення.*

**MODELING OF OPTIMAL PROPORTIONS
OF INCOME DISTRIBUTION OF NON-FINANCIAL CORPORATIONS**

Mylashko Olha, PhD, Associate Professor, Department of Statistics, Odessa National Economic University, Odessa, Ukraine
e-mail: mylashko@ukr.net
ORCID:0000-0002-7963-4318

***Abstract.** The article highlights the issues of optimizing the process of income generation of non-financial corporations of Ukraine from the stage of their formation to use. With the help of statistical methods of analysis, the inefficiency of the sector's income redistribution processes has been proven, as a result of which the sector - the main producer of goods and services in society, lacks its own funds to carry out operations with assets. Models for calculating the ratios of individual types of income are proposed, which make it possible to identify reserves for their growth. The possibility of using relevant coefficients calculated for the sector of non-financial corporations in Germany as reference values of the ratios is substantiated. The ability of the sector in Germany to carry out capital operations at its own expense has been demonstrated, which provides it with the expansion of the scale of production of goods and services in the following periods. It is emphasized the need in Ukraine to take into account the peculiarities of the functioning of the sector, including the peculiarities determined by the policy of formation of the tax burden, interest rates and other instruments for income redistribution. It has been demonstrated that at the production stage, the share of intermediate consumption in the gross output is too high, compared to developed countries, as a result of inefficient use of raw materials and energy resources. It is proved that at the stage of distribution of primary income, a greater share of property income paid by non-financial corporations was observed for almost the entire period, compared to the benchmark. It was highlighted that at the stage of secondary income distribution, a greater than standard specific weight of income taxes in the balance of primary incomes of the sector was observed. Based on the results of the conducted research, conclusions were made regarding the main reserves of income growth*

***Keywords:** non-financial corporations, gross value added, intermediate consumption, gross operating surplus, balance of primary incomes, disposable income, lending, borrowing.*

JEL Classification: E250, O210, P520.

Постановка проблеми. Для забезпечення сталого розвитку економіки, формування оптимальних міжсекторальних зв'язків стає актуальним методологічне забезпечення процесів моделювання доходів секторів економіки від їх утворення до розподілу, перерозподілу та використання. Визначальну роль у процесі моделювання доходів окремих секторів і насамперед основного виробника товарів і послуг – сектора нефінансових корпорацій (НФК) – відіграє урахування особливостей їх функціонування, у тому числі особливостей,

що визначаються політикою формування податкового навантаження, процентних ставок та іншими інструментами щодо перерозподілу доходів. Проте на сьогодні не існує моделей оптимальних співвідношень між рівнями доходів на кожному наступному та попередньому етапах їх розподілу. Це є одним із факторів неефективної діяльності сектору, який майже весь період спостережень є чистим позичальником коштів на здійснення операцій нагромадження, незважаючи на те, що частка нефінансових корпорацій у валовому випуску країни є найвагомішою з усіх секторів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В Україні та світі багато вчених працюють над питаннями визначення індикаторів соціально-економічного розвитку, займаються розробкою стратегій оптимального управління макроекономічними процесами, у тому числі, у розрізі визначення впливу окремих секторів економіки та створення умов для підвищення ефективності їхньої діяльності [1-5]. У центрі уваги багатьох вчених – порівняльний аналіз економічного розвитку України та передових країн світу, який дає підставу для використання їх цінного досвіду управління макроекономічними процесами [6-8]. Питаннями формування оптимальної та прогресивної структури економіки займаються такі вчені, як Н. І. Дучинська, О. М. Соколова, А. Р. Ходжаян, О. Б. Пелех [9-12].

Л. В. Шинкарук та А. А. Вдовічен свою монографію присвятили саме вивченню макроекономічних пропорцій, які склалися в Україні [13]. Вчені розглядають сучасні тренди макроекономічної структури, структурні пропорції виробництва та кінцевого використання валового внутрішнього продукту, структурні особливості інституційних секторів економіки України. Саме сектор нефінансових корпорацій є об'єктом дослідження

А. З. Підгорного [14]. У центрі уваги статті – місце НФК серед інших інституційних одиниць та вплив сектору на економіку України загалом.

Відокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. За відсутністю нормативних умов створення, розподілу та перерозподілу доходів нефінансових корпорацій, постає завдання визначити такі співвідношення між елементами різних видів доходів сектору, які б забезпечували їх оптимальний рух і, головне, достатній обсяг коштів, необхідний для заощадження і нагромадження нефінансових корпорацій.

Мета дослідження. Мета дослідження полягає у розробці моделей оптимальних співвідношень певних елементів доходів нефінансових корпорацій, що беруть участь у їхньому русі від етапу утворення до використання.

Основний матеріал. Макроекономічною моделлю ринкової економіки, призначеною для цілісного відображення її функціонування, є система національних рахунків (СНР). Вона являє собою систему взаємозв'язаних узагальнених показників, які характеризують як виробництво, так і процеси утворення, розподілу і перерозподілу доходів між секторами та галузями економіки, а також процеси нагромадження і формування національного багатства [15]. Центральними показниками СНР є показники доходів, які пов'язують результати виробництва з процесами нагромадження.

Одною з функцій державного управління є перерозподіл доходів між секторами, який би забезпечував ефективне функціонування економіки. Особливої уваги в управлінні процесом перерозподілу доходів потребує рух доходів сектору нефінансових корпорацій – основного виробника товарів і нефінансових послуг країни.

Рух доходів визначається наступними етапами. Джерелом їх утворення на рівні сектора є валова додана вартість, яка являє собою різницю між валовим випуском і проміжним споживанням сектору. Етап первинного розподілу доходу відповідно до стандарту СНР має дві складові.

По-перше, це процес утворення первинного доходу і, по-друге, це етап розподілу первинного доходу. Результатом утворення первинного доходу для нефінансових корпорацій є валовий прибуток – величина, що залишається у НФК після нарахування сектором своїм найманим працівникам оплати праці та нарахування ним інших податків (без величини інших субсидій), пов'язаних з виробництвом. Отже, валовий прибуток – це первинний дохід сектора від його виробничої діяльності. На етапі розподілу первинного доходу сектор залишається з валовим сальдо первинних доходів у результаті отримання та передачі іншим секторам економіки доходів від власності. Показником, який характеризує результат вторинного розподілу доходу нефінансових корпорацій (вторинний розподіл здійснюється через поточні трансфертні операції), є валовий наявний дохід сектора. Наступним етапом відтворювального циклу є етап використання доходу. Доходи трьох секторів економіки, а саме: державного управління, домашніх господарств та некомерційних організацій, спрямовуються на кінцеві споживчі витрати, а величина, що залишається після такого

спрямування, це валове заощадження відповідного сектору. Нефінансові корпорації не здійснюють кінцевих споживчих витрат, тому їхній валовий наявний дохід за величиною дорівнює валовому заощадженню сектору. Саме заощадження (на чистій основі, без величини споживання основного капіталу) є основним джерелом інвестування в активи.

Отже, одним з індикаторів ефективності процесів руху доходів від їх утворення до використання, є позитивна величина заощаджень основного виробника товарів і послуг у суспільстві – нефінансових корпорацій.

Проте результати відповідних спостережень, що були здійснені за даними системи національних рахунків України, з т. з. ефективності діяльності сектору, незадовільні. У результаті всього ланцюгу руху доходів чисте заощадження нефінансових корпорацій майже в усі роки впродовж останнього десятиріччя демонструє від’ємні значення (табл. 1). Отже, процеси формування доходів на різних етапах відтворювального циклу, очевидно, не є оптимальними. Як наслідок, для подальшого інвестування у нефінансові та фінансові активи сектор змушений залучати кошти, бо власних, отриманих у результаті виробничої діяльності, після розподільчих та перерозподільчих операцій з доходами у нього не залишається.

Саме тому важливо дослідити весь ланцюг формування доходів нефінансових корпорацій від етапу утворення первинних доходів до процесів розподілу, перерозподілу та використання доходів, щоб зрозуміти, на якому етапі можна виявити резерви їх збільшення задля запобігання ситуації з отриманими від’ємними значеннями заощадження нефінансових корпорацій.

Таблиця 1.

Чисте заощадження нефінансових корпорацій України та Німеччини

Рік	Чисте заощадження	
	України, млн. грн.	Німеччини, млн. євро
2010	-51248	90138
2012	-101006	63623
2014	-16660	61894
2016	160377	91841
2018	-22248	61297
2020	-17803	59553

Джерело: складено автором за матеріалами [16; 17]

Як було зазначено вище, нормативних коефіцієнтів, які б супроводжували рух елементів доходів, в Україні немає. Тому для оптимізації процесів їх формування на всіх етапах відтворювального циклу необхідний зразок такого розподілу, в результаті якого нефінансові корпорації були б здатними не тільки перенаправляти кошти іншим секторам (зауважимо, що такі потоки доходів, безумовно, вкрай важливі для соціально-економічного розвитку країни), а й заощаджувати їх.

Було поставлено завдання дослідити операції з доходами країн, в яких сектор нефінансових корпорацій впродовж тривалого періоду демонструє спроможність власним коштом інвестувати в нефінансові активи, забезпечуючи розширення масштабів виробництва товарів і послуг у наступних періодах. В якості інформаційної бази були використані дані Євростату – статистичної організації Європейської Комісії, у частині секторальних рахунків країн Євросоюзу [17].

Майже усі роки, що досліджувалися, позитивні значення заощаджень сектору НФК мала Німеччина (табл. 1). Саме її досвід з т. з. оптимізації процесів розподілу та перерозподілу доходів нефінансових корпорацій було використано у дослідженні. Спроможність НФК Німеччини за власний кошт здійснювати капітальні операції, забезпечує сектору розширення масштабів виробництва товарів і послуг у наступних періодах. Крім того, вибір саме Німеччини пояснюється налагодженим, стабільним механізмом економічної діяльності цієї європейської країни-партнера України.

Зрозуміло, що абсолютні значення доходів НФК Німеччини в якості еталонних використовувати недоречно, тому запропоновано для кожного етапу відтворювального циклу модель розрахунку коефіцієнтів, співвідношень певних елементів доходів нефінансових

корпорацій.

Відмітимо важливу закономірність розрахованих нами коефіцієнтів для НФК Німеччини: вони демонструють зовсім незначні коливання від року до року, бо стабільністю характеризується вся економічна система країни. Тому в якості еталонних, оптимальних співвідношень використані коефіцієнти, кожен з яких було розраховано як середня арифметична проста за останні 5 років (табл. 2).

Таблиця 2.

Співвідношення показників рахунків доходів
нефінансових корпорацій Німеччини
(середньорічні значення за 2016-2020 рр.)

Співвідношення	Відсотки
Валової доданої вартості та валового випуску	44,9
Валового прибутку та валової доданої вартості	36,9
Доходів від власності переданих та валового прибутку	54,0
Валового сальдо первинних доходів та валової доданої вартості	26,6
Податків на доходи переданих та валового сальдо первинних доходів	13,0

Джерело: розраховано автором за матеріалами [17]

У секторі НФК України спостерігається значна варіація як абсолютних, так і відносних характеристик діяльності сектору, тому задля визначення тенденцій кожного з коефіцієнтів у табл. 3 і 4 продемонстровано обчислені співвідношення за 2010-2020 рр.

Розглянемо зміст коефіцієнтів та їх розрахунок для НФК України більш детально.

Джерелом утворення доходів нефінансових корпорацій є валова додана вартість сектору, яка також являє собою кінцевий результат виробничої діяльності НФК. Тому резерви збільшення доходів почнемо шукати вже на етапі виробництва.

Загальний результат виробничої діяльності НФК протягом періоду – валовий випуск сектору в основних цінах. Крім валової доданої вартості випуск містить величину проміжного споживання – вартості товарів і послуг, які використані в цьому ж періоді на виробництво інших товарів і послуг. Отже, на цьому етапі характеристикою ефективності діяльності НФК може стати співвідношення валової доданої вартості та валового випуску сектору (характеристика ефективності виробничої діяльності НФК).

Дані табл. 3 свідчать, що в Україні питома вага доданої вартості сектору нефінансових корпорацій у валовому випуску коливається в означений період від 30% до майже 34%. Це набагато менше, ніж у Німеччині (близько 45%). Отже, вже на етапі виробництва є резерв збільшення доходів НФК за рахунок зменшення витрат минулої праці, а саме, більш ефективного використання сировини, палива та інших елементів проміжного споживання. І, як еталон, Україна має прагнути досягти оптимальних 45%.

Таблиця 3

Показники ефективності діяльності НФК України на стадії виробництва та утворення доходу, проценти

Рік	Співвідношення валової доданої вартості та валового випуску	Співвідношення валового прибутку та валової доданої вартості
2010	33,6	39,1
2012	30,7	32,4
2014	32,4	38,5
2016	32,4	53,7
2018	31,7	45,4
2020	32,7	39,8

Джерело: розраховано автором за матеріалами [16]

У результаті виробничої діяльності утворюється валовий прибуток – первинний дохід сектору НФК. Тому наступною характеристикою ефективності діяльності сектору на етапі

утворення доходу пропонується відношення між валовим прибутком і валовою доданою вартістю (табл. 3). Для Німеччини цей показник дорівнює 36,9%. В Україні останніми роками його значення трохи перевищує таке оптимальне співвідношення.

На етапі розподілу первинного доходу до валового прибутку сектору додаються доходи від власності (проценти, дивіденди тощо), що інші сектори мають сплатити нефінансовим корпораціям у поточному періоді, та віднімаються відповідні платежі НФК іншим одиницям. Отримувачем відповідних платежів є насамперед фінансовий сектор. У результаті сектор НФК отримує валове сальдо первинних доходів.

Слід відмітити, що в Україні доходи від власності, що виплачують НФК значно перевищують відповідні доходи, що сектор отримує. Співвідношенням, яким можна характеризувати оптимальну роботу сектору на етапі розподілу первинного доходу, може стати питома вага переданих доходів від власності у валовому прибутку (табл. 4).

Таблиця 4

Співвідношення, розраховані для НФК України на етапах розподілу первинного доходу та вторинного розподілу доходу, проценти

Рік	Співвідношення переданих доходів від власності та валового прибутку	Співвідношення валового сальдо первинних доходів та валової доданої вартості	Співвідношення податків на передані доходи та валового сальдо первинних доходів
2010	66,8	15,1	42,1
2012	78,0	9,7	73,7
2014	64,8	19,1	22,6
2016	33,8	12,3	12,6
2018	52,2	22,8	26,1
2020	45,0	24,1	21,9

Джерело: розраховано автором за матеріалами [16]

В означений період в Україні отримані в результаті такого розрахунку коефіцієнти значно коливаються (від 33% до 78%). У Німеччині варіація даного співвідношення є мінімальною, а його середньорічне значення – 54%. Отже, за період 2010-2014 рр. у НФК України коефіцієнт був набагато більший, ніж у Німеччині. Левова частка виплачених доходів від власності – це проценти за кредити. Нефінансові корпорації України в цей період витрачали на виплату процентів більшу частку свого прибутку. У 2016-2020 рр., ситуація дещо покращилася, отриманий коефіцієнт вже не так сильно відрізняється від відповідного показника у Німеччині. Отже, Україна має прагнути стабільності та передбачуваності у розподілі первинних доходів.

Наступний коефіцієнт являє собою співвідношення валового сальдо первинних доходів та валової доданої вартості сектору (табл. 4). На основі розрахунку цього показника стає зрозумілим, скільки відсотків валової доданої вартості сектор втратив у результаті процесів утворення доходу і розподілу первинних доходів. За період 2010-2020 рр. коефіцієнт коливається від 9,7% до 24,1%. У Німеччині втрати сектору набагато менші, бо значення відповідного показника складає майже 27%.

У процесі вторинного розподілу доходу сектор нефінансових корпорацій отримує й передає іншим секторам поточні трансферти, в результаті чого залишається з валовим наявним доходом. Левову частину переданих поточних трансфертів складають поточні податки на доходи, що виплачує сектор. І саме співвідношення податків на передані доходи та валового сальдо первинних доходів (з якого ці податки насамперед і виплачуються) і буде характеризувати відповідне податкове навантаження. Зазначимо, що у Німеччині цей коефіцієнт складає 13%. Як ми бачимо з табл. 4, період 2010-2012 рр. характеризується завеликими значеннями цього співвідношення. Так, у 2014 р. відповідний показник, що характеризує НФК України, досягав майже 74%. Далі він знижувався, і в 2020 р. складав майже 22%. Незважаючи на таку тенденцію, значення відповідного показника НФК України останнього року, що досліджувався, на 69% перевищувало оптимальне співвідношення у

Німеччині.

Отже, і на цьому етапі відтворювального циклу є резерви для збільшення доходів нефінансових корпорацій України за рахунок зменшення податкового навантаження.

Як було зазначено вище, валовий наявний дохід нефінансових корпорацій дорівнює їхнім валовим заощадженням, які (на чистій основі), є джерелом нагромадження. Для здійснення операцій щодо інвестування у нефінансові активи сектор НФК України був змушений протягом усього періоду, що досліджувався, позичати кошти в інших секторів економіки (табл. 5).

Таблиця 5.

Чисте кредитування (+), чисте запозичення (-)
нефінансових корпорацій України та Німеччини

Рік	ЧК(+), ЧЗ(-)	
	України, млн. грн.	Німеччини, млн. євро
2010	-99752	81441
2012	-173860	65536
2014	-24823	42750
2016	-5808	75946
2018	-204967	-5976
2020	254741	76833

Джерело: складено автором за матеріалами [16; 17]

Нефінансові корпорації Німеччини протягом того ж періоду (крім 2018 р.) виступали кредиторами по відношенню до інших секторів (табл. 5).

Висновки. Проведене дослідження виявило структурну неузгодженість у розподілі доходів сектору НФК України, у результаті чого головний виробник товарів і послуг не має власних коштів для інвестування в активи.

Задля виявлення резервів збільшення доходів сектору від етапу їх утворення до етапу використання запропоновано моделі розрахунку співвідношень між елементами доходів, значення яких далі порівнюються з еталонними. В якості еталонних використані оптимальні, як було доведено, пропорції розподілу доходів, що склалися у такій розвинутій, економічно стабільній країні як Німеччина. У результаті дослідження було продемонстровано, що в Україні пошук резервів зростання доходів нефінансових корпорацій має здійснюватися насамперед на стадіях їх виробництва, розподілу первинного доходу та вторинного розподілу доходу.

У подальших дослідженнях планується, з урахуванням моделей оптимальних співвідношень між окремими видами доходів нефінансових корпорацій України, здійснити прогностичні розрахунки валового прибутку, валового сальдо первинних доходів, наявного доходу сектору та перспективні обчислення заощадження та чистих кредитів (+) або чистого запозичення (-) нефінансових корпорацій.

Список літератури

1. Пашенко Ю. Є. Макроекономічні показники розвитку України. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія «Економіка і управління». 2020. Т. 31 (70). Вип. 2. С. 133-141.
2. Брояка А. А. Аналіз основних макроекономічних індикаторів соціально-економічного розвитку України. Проблеми економіки. 2018. № 1 (35). С. 42-48.
3. Тищенко О. П. Інклюзивний розвиток національної економіки України: передумови та доміанти формування стратегії управління. Бізнес Інформ. 2019. № 9. С. 71-79.
4. Клівіденко Л. М., Русятинська А. О. Сучасні проблеми дослідження макроекономічних показників у контексті розвитку економіки. Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського. 2016. Вип. 10. С. 804-808.
5. Трубнік Т. Є. Аналіз секторального впливу на макроекономічні показники з використанням інструментарію системи національних рахунків. Ефективна економіка. 2014. Вип. 2. URL:
<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2743#> (дата звернення: 05.07.2022).

6. Семененко Т. О., Домрачев В. М. Україна та світ: порівняння макроекономічних показників розвитку. Механізм регулювання економіки. 2017. № 2. URL: https://mer.fem.sumdu.edu.ua/content/stories/author/ua/Forma01_MER_Doc_Template_ukr_110.pdf (дата звернення: 07.07.2022).
7. Томашевська А. В., Смиковчук Т. В. Рівень ВВП України: аналіз та динаміка розвитку. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2018. Вип. 20. Ч. 3. С. 90-94.
8. Хаєцька О. П., Вертелецький М. В. Аналіз динаміки ВВП України та інших країн світу. Ефективна економіка. 2018. Вип. 1. URL: http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2018/60.pdf (дата звернення: 06.07.2022).
9. Дучинська Н. І., Чайка Ю. М. Галузеві структурні зміни економіки України. Інтелект XXI. 2018. Вип. 4. С. 64-69.
10. Пелех О. Б. Структурні зрушення в економіці України (2000–2017 рр.). Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство». 2018. Вип. 21. Ч. 2. С. 61-67.
11. Ходжаян А. Р. Структурна характеристика розвитку економіки України. Економічний вісник. 2018. Вип. 4. С. 71-83.
12. Соколова О. М. Розвиток секторальних теорій у дослідженні структури економіки. Економічний простір. 2020. Вип. 164. С. 63-67.
13. Шинкарук Л. В., Вдовічен А. А. Макроекономічні диспропорції України: особливості формування та механізм регулювання : [монографія]. Національний університет біоресурсів і природокористування України. Чернівці. Технодрук. 2018. 488 с.
14. Підгорний А. З., Милашко О. Г. Нефінансові корпорації України: стан та проблеми розвитку. Вісник соціально-економічних досліджень : зб. наук. праць. Одеський національний економічний університет. 2015. Вип. 57 (2). С. 273–280.
15. System of National Accounts, 2008. URL: <http://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf> (дата звернення: 08.07.2022).
16. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 08.07.2022).
17. Eurostat website. European sector accounts. URL: <https://ec.europa.eu/eurostat/web/sector-accounts/methodology/sector-accounts-in-countries> (дата звернення: 08.07.2022).

References

1. Paschenko Yu.Ye. (2020). Makroekonomichni pokaznyky rozvytku Ukrainy. Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernads'koho. Seriya «Ekonomika i upravlinnia», 31(70), 2, 133-141. [In Ukrainian].
2. Broiaka A. A. (2018). Analiz osnovnykh makroekonomichnykh indyikatoriv sotsial'no-ekonomichnoho rozvytku Ukrainy. Problemy ekonomiky, 1(35), 42-48. [In Ukrainian].
3. Tyschenko O. P. (2019). Inkluzyvnyy rozvytok natsional'noi ekonomiky Ukrainy: peredumovy ta dominanty formuvannya stratehii upravlinnia. Biznes Inform, 9, 71-79. [In Ukrainian].
4. Klividenko L. M., Rusiatyn'ska A. O. (2016). Suchasni problemy doslidzhennia makroekonomichnykh pokaznykiv u konteksti rozvytku ekonomiky. Mykolaiivs'kyj natsional'nyj universytet imeni V.O. Sukhomlyns'koho. 10, 804-808. [In Ukrainian].
5. Trubnik T. Ye. (2014). Analiz sektoral'noho vplyvu na makroekonomichni pokaznyky z vykorystanniam instrumentariiu systemy natsional'nykh rakhunkiv. Efektyvna ekonomika. 2. Retrieved from <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2743#>. [In Ukrainian].
6. Semenenko T.O., Domrachev V.M. (2017). Ukraina ta svit: porivniannia makroekonomichnykh pokaznykiv rozvytku. Mekhanizm rehuliuвання ekonomiky. 2. Retrieved from https://mer.fem.sumdu.edu.ua/content/stories/author/ua/Forma01_MER_Doc_Template_ukr_110.pdf. [In Ukrainian].
7. Tomashevs'ka A. V., Smykovchuk T. V. (2018). Riven' VVP Ukrainy: analiz ta dynamika rozvytku. Naukovyj visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu. Seriya: Mizhнародni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo. 20, 3, 90-94. [In Ukrainian].
8. Khaiets'ka O. P. (2018). Vertelets'kyj M. V. Analiz dynamiky VVP Ukrainy ta inshykh krain svitu. Efektyvna ekonomika. 1. Retrieved from http://www.economy.nayka.com.ua/pdf/1_2018/60.pdf. [In Ukrainian].
9. Duchyn'ska N. I., Chajka Yu. M. (2018). Haluzevi strukturni zminy ekonomiky Ukrainy. Intel'ekt XXI. 9, 64-69. [In Ukrainian].
10. Pelekh O. B. (2018). Strukturni zrushennia v ekonomitsi Ukrainy (2000–2017 rr.).

Naukovyj visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu. Seriya «Mizhnarodni ekonomichni vidnosyny ta svitove hospodarstvo». 21, 2, 61-67. [In Ukrainian].

11. Khodzhaian A. R. (2018). Strukturna kharakterystyka rozvytku ekonomiky Ukrainy. Ekonomichnyj visnyk. 4, 71-83. [In Ukrainian].

12. Sokolova O. M. (2020). Rozvytok sektoral'nykh teoriy u doslidzhenni struktury ekonomiky. Ekonomichnyj prostir. 164, 63-67. [In Ukrainian].

13. Shynkaruk L. V., Vdovichen A. A. (2018). Makroekonomichni dysproportsii Ukrainy: osoblyvosti formuvannia ta mekhanizm rehuliuвання : [monohrafiia]. Natsional'nyj universytet bioresursiv i pryrodokorystuvannia Ukrainy. Chernivtsi. Tekhnodruk. 488. [In Ukrainian].

14. Pidhornyj A. Z., Mylashko O. H. (2015). Nefinansovi korporatsii Ukrainy: stan ta problemy rozvytku. Visnyk sotsial'no-ekonomichnykh doslidzhen' : zb. nauk. prats'. Odes'kyj natsional'nyj ekonomichnyj universytet. 57(2), 273-280. [In Ukrainian].

15. System of National Accounts, 2008. (2008). Retrieved from <http://unstats.un.org/unsd/nationalaccount/docs/SNA2008.pdf>.

16. Ofitsijnyj sajt Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua>. [In Ukrainian].

17. Eurostat website. European sector accounts. Retrieved from <https://ec.europa.eu/eurostat/web/sector-accounts/methodology/sector-accounts-in-countries>.

Стаття надійшла до редакції 10.08.2022

Прийнята до публікації 11.08.2022